

---

titel	Notitie over homofilie
ondertitel	
auteur	Kerkenraad NGK Enschede
achtergrond	NGK
bron	
jaartal	2009
thema	

Inleiding of samenvatting inhoud artikel

In de notitie van de kerkenraad van de NGK Enschede wordt het spanningsveld tussen de westerse cultuur en het Koninkrijk van God geschetst, wordt beschreven hoe de Bijbel over homoseksualiteit spreekt en wordt de weg gewezen die de gemeente wil gaan in de omgang met homoseksuele gemeenteleden.

Notitie over homofilie

Kerkenraad NGK Enschede

Inleiding

Vroeg of laat moet elke kerk zich erop bezinnen dat er ook in haar midden mensen met een homofiele geaardheid zijn. Het afgelopen jaar hebben we deze bezinning als kerkenraad en gemeente proberen vorm te geven. De directe aanleiding lag in een concreet verzoek. Een christen met een homofiele geaardheid en levend in een homoseksuele relatie heeft ons gevraagd om lid van onze gemeente te mogen worden. Maar ook los van dit verzoek had deze bezinning een keer moeten plaatsvinden, omdat ook onder ons gemeenteleden soms tot de ontdekking komen dat ze een homofiele geaardheid hebben. Niemand kiest daar uit zichzelf voor. Deze ontdekking brengt schrik, vragen en worsteling met zich mee, allereerst voor de betrokkenen zelf. Het is belangrijk om dat steeds voor ogen te houden, juist wanneer we als gemeente de bezinning op dit onderwerp als moeilijk ervaren en daarmee worstelen.

Dit mag natuurlijk geen reden zijn om die bezinning dan maar uit de weg te gaan. Integendeel. Binnen de kerk als lichaam van Christus zijn we geroepen om naar elkaar om te zien en zelfs om elkaars lasten te helpen dragen – hoe moeilijk dat laatste in dit geval ook is. Daarom voelen wij ons geroepen om de vragen rond homofilie in alle eerlijkheid en openheid onder ogen te zien.

Bezinningsproces

Homofilie is een heikel onderwerp. Er liggen veel gevoeligheden omheen die een open en rustig gesprek bemoeilijken. Daarom hebben we voor een gefaseerd bezinningstraject gekozen. Een belangrijk uitgangspunt daarbij was dat we alles zouden doen om in liefde met elkaar te spreken en met respect naar elkaar te luisteren, ook wanneer we het niet op voorhand in alles met elkaar eens zouden zijn. Alleen zo ontstaat er ruimte om samen de wijsheid en leiding van God te zoeken.

In april en mei 2009 heeft de kerkenraad eerst intern twee bezinningsavonden aan het onderwerp gewijd.

Dit document is gedownload van <http://www.homoindekerk.nl>

Daarna hebben we in juni en september 2009 hetzelfde ook als gemeente gedaan. De eerste avond stond in het kader van de ethische bezinning. Op de tweede avond stonden de pastorale vragen centraal. Het zal elke deelnemer aan deze bezinning zijn opgevallen dat de meningen onderling soms aanzienlijk uiteen liepen. Wij zijn dankbaar dat er desondanks op een rustige en liefdevolle manier met elkaar kon worden gesproken, zowel in de kerkenraad als in de gemeente.

Naar aanleiding van de bezinningsavonden heeft de kerkenraad in november 2009 een aantal kernpunten vastgesteld die aan ons beleid richting zouden kunnen geven. In december 2009 heeft de kerkenraad vervolgens deze brief vastgesteld om de gemeente te informeren over de uitkomst van het bezinningsproces. Voordat de in deze brief geformuleerde beleidslijnen gevolgd gaan worden, zal er op 28 januari 2010 een gemeentevergadering worden gehouden. Deze avond biedt de mogelijkheid om hier met elkaar over in gesprek te gaan.

Uitgangspunten voor beleid

1. Het spanningsveld tussen cultuur en Koninkrijk

Als gemeente willen wij oprecht luisteren naar de Schrift om daarin te zoeken naar wat de wil van de Heer is. Tegelijk willen wij ook oprechte liefde en zorg geven aan broeders en zusters die een homofiele geaardheid blijken te hebben. Onvermijdelijk brengt dit het gevoel met zich mee dat we ons in onze huidige cultuur in een spagaat bevinden. Recht willen doen aan de Schrift en tegelijkertijd recht willen doen aan de mens die worstelt met zijn geaardheid, brengt een spanning met zich mee. Wij vinden het belangrijk om ons van die spanning bewust te zijn.

Onze huidige westerse cultuur kenmerkt zich door een overaccentuering van de lichamelijke en seksuele aspecten van ons mens-zijn. Als christenen zijn we geroepen om in deze cultuur onze Heer te dienen en te leven volgens de normen van het Koninkrijk van God. Heterofiele en homofiele christenen delen op dezelfde wijze in deze roeping en opdracht. Dat geldt voor heel hun leven. Heterofiele en homofiele christenen dienen beide te beseffen dat hun seksualiteit ondergeschikt is aan hun roeping om in volledige overgave aan Christus te leven en hun gaven te gebruiken in dienst van het Koninkrijk van God.

2. De kerk als schuilplaats in de wildernis

Mensen met een homofiele geaardheid zijn in Gods ogen even kostbaar en kwetsbaar als hun heterofiele medemensen. Voor onze rechtvaardiging en heiliging zijn wij allemaal op Christus aangewezen. Het is daarom een opdracht voor elke gemeente om te bouwen aan een sfeer van vertrouwen voor medegelovigen met een andere seksuele geaardheid. We zijn ons er van bewust dat de kerk er niet altijd in is geslaagd om ook voor homofiele medechristenen een schuilplaats in de wildernis te zijn. Daardoor zijn velen van hen beschadigd geraakt. Dit gegeven motiveert ons tot voorzichtigheid in ons spreken over homofilie en tot zorgvuldigheid in ons handelen. Wij beseffen dat het niet zelden over kwetsbare mensen gaat.

3. Homoseksualiteit in het licht van de Bijbel

Tegelijkertijd willen wij het Bijbels onderwijs inzake relaties en seksualiteit als kerkenraad en gemeente serieus nemen. Op grond van het Bijbels onderwijs zijn wij tot de conclusie gekomen, dat homoseksualiteit afwijkt van hoe God de mens in het begin van zijn schepping bedoeld heeft. In die zin heeft homoseksualiteit iets tegennatuurlijks. Twee vrouwen of twee mannen zijn niet geschapen om met elkaar een relatie te onderhouden die God bestemd heeft voor man en vrouw. Heteroseksualiteit en homoseksualiteit kunnen dan ook niet als gelijkwaardige varianten worden beschouwd. De tweepoligheid van mannelijk en vrouwelijk is een scheppingsgegeven dat van grote waarde is voor de menselijke samenleving. Het verschijnsel van de homofilie verstaan wij als een gevolg van de zondeval van de mens. Daarin staat de homofiel echter niet alleen. De zondeval heeft diep ingegrepen in ons menselijk bestaan. Sindsdien dragen wij allen in meer of mindere mate tekortkomingen en beschadigingen in het leven met ons mee. Heel de schepping wacht zuchtend op de verlossing. Deze verlossing wordt in het Nieuwe Testament mede aangeduid als de verlossing van ons lichaam.

Waar homoseksualiteit in de Bijbel ter sprake komt, is dat zonder uitzondering afkeurend. Daarbij valt op dat deze afkeuring meestal in het kader van uitwassen en opstand tegen God wordt uitgesproken, hoewel het ene Bijbelwoord daarin meer expliciet is dan het andere. Dit laatste maakt ons voorzichtig om te zeggen dat

de Bijbel de homofilie zoals wij die vandaag tegenkomen niet zou kennen. Volgens ons kan wel worden vastgesteld, dat de Bijbel niet spreekt over de homofiele geaardheid als een aangeboren en onveranderlijke geaardheid als zodanig. In het licht van deze waarnemingen vinden wij het belangrijk om uit te spreken dat deze geaardheid zelf geen zonde genoemd kan worden. Het is beter om te spreken over een stuk gebrokenheid in de schepping en een pijnlijk raadsel. Met deze benaming willen wij recht doen aan wat wij als Gods oorspronkelijke scheppingsbedoeling verstaan. Dat veel homofielen er ook zelf niet gelukkig mee zijn, dat zij met een dergelijke geaardheid geboren zijn, zien wij als een bevestiging hiervan. Het Bijbels onderwijs over huwelijk, relaties en seksualiteit schuurt op tal van punten met de vrije moraal van onze westerse cultuur. Elke seksuele verwording, in welke vorm dan ook – we denken daarbij ook aan mensen met een heteroseksuele geaardheid –, wordt in de Bijbel als zonde bestempeld en veroordeeld. Wij hechten eraan dat dit profetisch geluid in de kerk blijft klinken, in prediking en onderricht, ook wanneer dat de hoon van de wereld oplevert. Wanneer mensen doelbewust Gods scheppingsorde overtreden in seksuele lust en het hebben van seks met wisselende partners, dan moet dit uitdrukkelijk worden afgewezen.

4. Homofiele christenen en hun keuzes

In de meeste pastorale situaties ontmoeten we homofilie gelukkig in een andere vorm. Daarbij gaat het niet om mensen die bewust in opstand komen tegen Gods geboden, maar om medegelovigen die zichzelf geconfronteerd zien met een aanleg en geaardheid die afwijkt van Gods goede scheppingsorde. Biddend zullen zij daarin hun weg moeten zoeken. De praktijk laat zien dat christenen met een homofiele geaardheid daar niet allemaal op dezelfde manier mee omgaan.

- a. Sommigen zoeken mogelijkheden van verandering of genezing. Over de mogelijkheden daarvan wordt onder christenen verschillend gedacht.
- b. Anderen voelen zich in het licht van de Bijbelse gegevens geroepen tot een weg van onthouding. Zij verlangen ernaar om vanuit hun kerkelijke gemeenschap op deze weg gesteund en bemoedigd te worden.
- c. Er zijn ook homofiele christenen die ervoor kiezen om een duurzame relatie aan te gaan met iemand van hetzelfde geslacht.

De keuzes die hierin gemaakt worden zijn in de eerste plaats keuzes die de betrokkenen zelf in relatie met God maken. Het pastoraat zal zich in de allereerste plaats moeten richten op het bewustmaken en bewushouden van het besef: "Ik ben en blijf uw God". De homofiele en de heterofiele mens hebben een fundamenteel gelijkwaardige positie als mensen die afhankelijk zijn van het vergoten bloed van onze Heer Jezus Christus om genade bij God te vinden.

5. Zijn homofiele relaties voor een christen aanvaardbaar?

Over de vraag in hoeverre het aangaan van een duurzame relatie met iemand van hetzelfde geslacht voor een christen aanvaardbaar is, gaan onder ons en ook onder homofiele christenen zelf de meningen uiteen.

- a. Aan de ene kant is er de overtuiging dat de Bijbel homoseksuele handelingen duidelijk afwijst. Daarom mag een homoseksuele relatie als leven in zonde niet worden geaccepteerd. Homofiele medegelovigen moet een weg gewezen worden van onthouding en het zoeken van een andere invulling en zingeving van hun leven. Omdat dit geen gemakkelijke, maar wel een zuivere weg is, moeten zij daarin ook zo veel mogelijk gesteund worden vanuit de gemeente. Zoals ook heterofiele alleengaanden die steun verdienen. Wil je hier consequent in zijn, dan mag aan homoseksuele relaties binnen de gemeente op geen enkele manier ruimte worden geboden.
- b. Anderzijds is er de overtuiging dat de Bijbelse afwijzing van homoseksualiteit niet of maar zeer ten dele toegepast kan worden op een duurzame relatie tussen twee mensen van hetzelfde geslacht. Ook wanneer de Bijbelse norm met betrekking tot seksualiteit en relaties helder is, moeten we rekening houden met de gebroken werkelijkheid waarin wij leven en die homofiele medegelovigen ook in hun geaardheid ondervinden. Daarom zou een dergelijke relatie als prothese niet op voorhand hoeven te worden uitgesloten. Het moet ook mogelijk zijn om biddend om de betrokkenen heen te staan.
- c. Sommigen onder ons zouden de mogelijkheid voor dergelijke relaties liever nog wat ruimer geformuleerd willen zien dan in het spreken over een prothese gebeurt. Zij vinden dat de aanvaarding van homoseksuele relaties in de kerk ruimhartiger moet zijn. Zij gaan er vanuit dat de

Bijbelse afwijzing van homoseksualiteit vooral cultureel bepaald is. Mensen met een homofiele geaardheid zijn hoe dan ook met deze geaardheid geschapen.

Als kerkenraad vinden wij het belangrijk dat we in de gemeente van elkaar accepteren dat er verscheidenheid onder ons is als het gaat om het al of niet aanvaarden van een duurzame homoseksuele relatie. Gezamenlijk zijn wij ervan overtuigd dat het hierbij niet gaat om de kern van het evangelie, die ligt in het verzoenend werk van Jezus Christus dat ieder mens nodig heeft om behouden te worden. Het gaat om een verschillend verstaan van wat de wil van de Heer is met betrekking tot hoe wij op basis van het evangelie ons leven moeten vormgeven.

6. Besluit

Homofiele broeders en zusters die het ook in hun leven alleen van onze Heer en Heiland verwachten, willen we niet in de kou laten staan als ze bij ons aankloppen. Opname in de geloofsgemeenschap kan helpen voorkomen dat zij door eenzaamheid en isolement tot wanhoop worden gedreven. Of dat ze in de verleiding worden gebracht om hun toevlucht te nemen tot de seculiere homoscene. Christenen die in oprechtheid de Heer willen dienen en daar ook blij van geven, zijn hartelijk welkom in onze gemeente en aan de avondmaalstafel, ongeacht hun geaardheid.

Wanneer homofiele medechristenen een relatie aangaan met iemand van hetzelfde geslacht, dan zien wij dat allereerst als een persoonlijke keuze die in eigen verantwoordelijkheid tegenover God gemaakt wordt. Ook wanneer we op grond van het Bijbels onderwijs onze bedenkingen hebben bij hun keuze, willen we hen niet laten vallen. Omdat het vraagstuk complex is en homoseksualiteit in de Bijbel meestal in de specifieke setting van opstand tegen God ter sprake komt, vindt de kerkenraad niet dat homofiele christenen die in een relatie leven om die reden per definitie geen lid van onze gemeente zouden mogen worden of als leden van het avondmaal moeten worden afgehouden. Een dergelijk besluit zou alleen gerechtvaardigd zijn wanneer er geen twijfel over bestaat dat iemand – heterofiel of homofiel – buiten het koninkrijk van God staat, wanneer hij/zij zich niet bekeert. We zijn niet alleen geroepen om ontheiliging van de avondmaalstafel tegen te gaan, maar ook om rekening te houden met de raadsels en gebroken werkelijkheid van het leven.

7. Geen goedkeuring

Het bovenstaande betekent niet dat het aangaan van een homoseksuele relatie daarmee op grond van de Bijbel impliciet en automatisch door de kerkenraad wordt goedgekeurd. De weg van onthouding zal voor ons altijd de eerst aanbevolen weg moeten zijn, met de belofte om de betrokkenen daarin vanuit de gemeente te ondersteunen. De kerkenraad wil daarmee recht doen aan het gegeven dat homoseksualiteit in de Bijbel nergens in positieve zin ter sprake komt en homoseksuele relaties in de Bijbel nergens gelegitimeerd worden. Het huwelijk tussen man en vrouw is de enige intieme menselijke relatie waarover in de Bijbel positief gesproken wordt. Homoseksualiteit komt alleen in afwijzende zin ter sprake. Wij voelen ons pastoraal bewogen met gemeenteleden die de gebrokenheid aan den lijve ervaren en de weg van de onthouding niet hebben weten vol te houden. Maar dit betekent dus niet dat de kerkenraad nu vanzelf ook instemt met de keuzes die zij in eigen verantwoordelijkheid tegenover God maken. In die zin – en alleen in die zin! – kan er een vergelijking worden gemaakt met situaties van echtscheiding. De kerkenraad zal van de betrokkenen vragen dat alle Bijbelse argumenten worden meegenomen in de wijze waarop zij hun leven inrichten. In alle ernst willen wij hen de vraag stellen of zij de weg die zij gaan tegenover God kunnen verantwoorden, in het licht van de Schrift.

Het is belangrijk dat wij binnen het lichaam van Christus ook voor elkaar aanspreekbaar zijn en blijven. Als kerkenraad weten wij ons geroepen om heel de gemeente, ook medegelovigen die een homoseksuele relatie zijn aangegaan, als schapen van de kudde te leiden in het geloof. Dit geloof wordt gevoed door het volgen van de Schriften en niet door de geest van de tijd. In dit verband achten wij ook de bij het avondmaal steeds weer klinkende oproep tot zelfbeproeving van groot belang. Deze oproep geldt voor elke avondmaalsganger, ook voor de homofiele christen die een relatie is aangegaan.

8. Kerkelijke bevestiging en kerkelijk ambt

Wij willen het huwelijk in ere houden als een instelling van God om daarmee de bijzondere relatie tussen man en vrouw vorm te geven. Wij zijn van mening dat een relatie tussen twee mensen van hetzelfde geslacht, ook wanneer deze een duurzaam karakter draagt, in het licht van de Bijbel niet met een huwelijk

tussen man en vrouw kan worden gelijkgesteld. Een kerkelijke bevestiging van een homoseksuele relatie achten wij daarom niet op zijn plaats.

Van een ambtsdrager wordt verwacht dat hij/zij het Bijbels onderwijs uitdraagt in leer en leven. Het hebben van een homoseksuele relatie vertoont op z'n minst een bepaalde spanning met betrekking tot dit onderwijs. Ook leven er binnen de gemeente tegengestelde meningen over de aanvaardbaarheid van deze relaties. Daarom kunnen gemeenteleden die een homoseksuele relatie zijn aangegaan in onze gemeente geen ambtsdrager worden.

Slotwoord

Met de formulering van bovenstaande beleidslijnen heeft de kerkenraad bewust niet voor de gemakkelijkste weg gekozen. De gemakkelijkste weg zou zijn dat wij samenwonende homofielen integraal buiten de gemeente sluiten of dat wij homoseksualiteit als een gelijkwaardige en legitieme variant in Gods schepping benaderen. Maar de gemakkelijkste weg is naar onze overtuiging niet altijd de meest christelijke weg. In onze beleidslijnen blijft daarom een zekere verlegenheid en spanning zitten. Uit liefde tot Christus en zijn gemeente kunnen en willen wij deze verlegenheid en spanning niet wegnemen. Bij de uitkomst van ons bezinningsproces ervaren wij de waarheid van het Schriftwoord dat zegt dat ons kennen tekort schiet en ons profeteren beperkt is. Het volledige kennen maakt deel uit van onze verwachting. Onze huidige beperktheid hoeft ons echter niet te verlammen. We vinden rust in de wetenschap dat wij in al ons zoeken en worstelen door God gekend zijn. Hij is de dragende grond onder ons leven, ook onder ons gemeentelven. Moge de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, onze harten en gedachten bewaren in Christus Jezus.

Kerkenraad Ned. Geref. Kerk Enschede
15 december 2009